

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara precibus in vocanda, & quomodo, n. 2

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

tum virginitatis nuncupasse: nam epist. 9. ad Antiochenes. Virgines agnoscant, cui se ipsas consecrarunt.

Caribus.

Maneat igitur dictum illud Carthusiani vero esse perquam simile.

OBSEQUIA IN VIRGINIS DEIPARÆ
honorem exhibenda.

CAPUT XXXVIII.

S Y M M A R I V M.

Deipara precibus invocanda, & quomodo. n. 2.
Missæ de Deipara eidem grata. num. 6.
Preces, quæ pro cuiusq; pietate recitari possunt. n. 8.
Ratio commendandi se beatissima Dei genitrici tum mane, tum vespere. num. 9.
Deipara salutanda in ingressu, & egressu à domo. num. 10.
Deipara templa adoranda, Imagines colenda, festa ejus præparatio aliqua præsumenda, præces item in ejus honorem fundenda, præsertim salutatatio Angelica. num. 11.
Quanam per priuatas preces præparatio ad Deipara festa pie colenda fieri possit. num. 12.
Exempla eorum, qui peculiare preces Deipara offerre consueverunt. num. 16.
Exempla de salutatione Angelica. num. 17.
Deipara militem quotidie salutationem Angelicam recitantem à dæmone quatuordecim annos seruat. num. 22.

B. Virgo obsequios colenda

Sextum, quod ad devotionem erga Virginem exercendam requiri diximus, sunt obsequia, quæ in ejus honorem præstare debemus: ut enim deuotio nostræ non sit sterilis, ipsius operibus comprobanda erit, juxta illud 1. Joann. 3. *Filioli non diligamus verbo, neque lingua, sed opere, & veritate.* & ipse Aristoteles in 1. Rhetor. cap. 17. cum personas recensisset, quibus honor est impendendus, statim subiicit, quibus nam rebus honor exhibeatur his

Ex Aristot. verbis: Partes honoris sunt sacrificia, monumenta, quibus ea, & veribus, & sine veribus: præmia, lucra, prædæ, rebus cessiones, sepulchra, statuae, victus publici, & quæ honoribus Barbari utuntur, ut adorationes, conspectus habeatur. euitationes, munera quæ apud singulas gentes præstiosa sunt: hæc ille.

Ex quo inferitur, vel apud Ethnicos honoris refectionem obsequijs declarari solitam. Obsequia porro Virgini impendenda ad tria

genera revocari possunt. Primum est ejus invocatio per preces quibus eam tum laudamus, tum etiam ut nostris necessitatibus subvenire dignetur, oramus. Secundum, quæ ad carnis castigationem, & mortificationem. Tertium, quæ ad charitatis erga proximum, & misericordiam tum spiritualis, tum corporalis opera pertinent. Omitto in præfenti inter hæc pietatis opera, unum recensere, quod hæc tria ferè complectitur, & virgini acceptissimum, atque unicuique utilissimum esse experientia docuit; alicui nimirum Congregationi, seu sodalitati, seu B. Virginis nomen dare; ad illius regularum præscriptum vitam instituire, statim diebus ad conventus sodalium con venire: sed ea de re plenius cap. 40.

Cæterum de tribus illis singillatim nonnulla dicamus, non quod omnia, quæ hic proponimus à singulis præstare debent, sed ut quilibet ea, quæ Virgini magis grata, & animæ suæ salutari magis utilia, quæque sibi, suisque virtutibus, & honestis occupationibus magis congrue videbuntur diligat.

DEIPARA PRECIBVS INVOCAN-
da, & quomodo.

ET quod ad Deiparæ laudes, & invocatio- nem attinet, Sanctus Ildesontus sermone 1. de Assumptione: Inuitat, inquit, nos sanctorum Prophetarum chorus, immo & sapientia Dei Patris, inuitat nos Spiritus sanctus. Ante horum, inquit, hujus Virginis frequentare dulcia Cantica Dramaticæ. Dramaion enim genus est carminis, quo genere Cantica canticorum edita leguntur, & jubemur, ut charissis amplius commendentur eo genere canendi, dulcia cantica in hujus honorem Virginis frequentare, ubi interdum Angeli canentes celebrant laudes. Idem Ildesontus sermone 2. Hujus Virginis, inquit, animam Dominum magnificanti glorificemus, quoniam ante hac est anima illa beata, per quam Auditor vita ingressus est mundum, per quam omnia male dictio solida est primorum parentum, & celestis benedictio venit in toto mundo sic Ildesontus. Ipsa verò Ecclesia fideles omnes ad laudandam Deiparam magna cum cordis lætitia in festis beatæ Virginis his verbis in Ecclesiastico officio inuitat: *Corde, & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ & rursus: Cum jucunditate Conceptionem Beatæ Mariæ celebremus.*

inui, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum. & beatus Laurentius Iustinianus sermone de Natiuitate Mariæ. Nos i gratiam ad honorem huius Virginis præcinamus in confessione, Deoq; nostro psallamus in cythara ipsum veneremur in Matre & Matrem honoremus in filio.

Bernard. apud Bonauent. Psalm. 67.

De pattoecinio verò Virginis implorando pulchrè Bernardus apud Bonauenturam in Specule beatæ Virg. cap. 3. Non sic, inquit, timent hostes visibiles quasi castrorum aciem copiosam, sicut aeræ potestates Mariæ vocabulum, patrocinium, & exemplum fluunt, & pereunt sicut cera à facie ignis, ubique inueniunt crebram huius nominis recordationem, deuotam inuocationem, sollicitam imitationem. hæc Bernardus.

Meditatio vite Virginis uti. Psalm. 47.

3. Ceterum multa sunt, quæ ad hoc de Virginis inuocatione referri possunt. Magnopere conducet in primis Deiparæ vitam, eiusque actus, ac virtutes non tantùm audire, & legere, verùm etiam attentè meditari, ac sedulo expendere, vt sic eius sanctitatem, ac maiestatem melius cognoscamus, ac veneremur, eiusque suffragia imploremus; & habita proprii status, talenti, & vocationis ratione, eam re ipsa magis imitari, ad eiusque exemplum mores nostros conformare, Deoque perfectius seruire possimus. Id quod Virgini gratissimum erit, vt scilicet eius exemplo ad filij sui obsequium alij incitentur. Et quidem huiusmodi meditatio, quæ est de vita Deiparæ consilium Psalmi 47 (in quo de Virgine agitur) illis verbis. Circumdante Sion, & complectimini eam; narrate in turribus eius, & iterum: Distribuite domus eius, vt enarretis in progenie altera; ac si diceret, singula quæque Virginis vitæ mysteria, atque virtutes quasi domos huius celestis Ciuitatis distribuite, & per meditationem circumdate, diligenter iustrate, atque expendite, & perfectum imitationis complectimini, vt enarretis in progenie altera, atque aliis imitanda prædi-

in uocanda. c. 115.

B. Virgo. Præter meditationem vitæ eius, implo- Chryso- standum est etiam eius auxilium omni cor- mosu in- Of dis aff- ctu, & intimo animi desiderio. Qua- scia Eccl- te Chryso- stomus sermone de Beata Virgini. fastico 12. Ad hanc, inquit, sanctissimam Virginem, & Dei Septembr. matrem accurre: es, eius patrocinij utilitatem Bernard. assiquamur. Nam vt pulchrè de B. Virgine Bonauent. Bernardus sermone 2. de Assump. Aduenien-

te, inquit, Spiritus, plena sibi eodem superuenienti nobis quoq; superplena, & superfluens fiat: Quia ergo superplena, & superfluens est, moueatur, inquit Bonauentura in speculo Beatæ Virgin. capite 7. vt effundat liquorem; nam ex Bernar- do vâs liquois plenum si moueatur, facile sub- uertitur, & effundit liquorem. Ita Bonauen- tura.

Bernard.

Quocirca S. Brigitta in reuelat. in sermone Angel. cap. 15. B. Virgo pro vita æterna, & vt effugetur diabolus precatur. eo autem enixius à nobis est eius patrocinium imploandum, quo nos pauperiores & indigentiores sumus; & quo maius in ea, quam in cæteris sanctis (vt cap. 30. dictum est) Deus præsidium nobis constituit. Quin etiam per eam studeamus preces, & meditationes nostras, ac nos ipsos Deo offerre, ac consecrare, vt c. 36 diximus quo preces nostræ sint ad ea, quæ petimus consequenda efficaciores, & maiori cum animarum nostrarum fructu, meditationis tempus transigamus. Qua in re illud in memoriam est reuocandum, quod de sancto Elzeatio Comite infra dicemus, qui suæ meditationi, quæta poterat animi pietate præmittebat salutationem Angelicam, quæ dicta nunquam sibi de fuisse nouam rerum diuinarum materiam affirmabat.

S. Brigitta

Per Virgine nostra Deo offeramus.

S. Elzeario

4. Ad inuocationem porro Virginis spectant preces, quæ in eius honorem funduntur, vel quibus eius auxilium petimus: huiusmodi sunt missæ, quæ in honorem Virginis à Sacerdotibus celebrantur. Secundò, priuata quædam preces, quibus statim horis, vel alijs temporibus eam salutamus & oramus. Tertio, officium seu preces horarum B. Virginis. Quarto, Litanie eiusdem Virginis. Quintò, Rosarium. Sexto, Corona ex 63. vel 72. salutationibus Angelicis constans. Septimo, Corolla, quæ salutatione Angelica duodecies repetita, & oratione Dominica ter interiecta recitari solet.

Quæ ad Virgine inuocandam spectant.

Verùm circa preces, quas ad Virginem inuocandam fundimus, ut officiosiores, ac Virgini gratiores sint, hæc ferè obseruanda erunt. Primum, vt quo ad eius fieri poterit à corde mundo prodeant, quod satis patet exemplo superiori capite allato, vbi de puritate, seu virginitate Deiparæ imitanda egimus, quaruis autem Eccles. 15. Non sit speciosa laus in ore peccatoris; In quocunq; tamen statu homo fuerit, à Virginis laude non est cessandum, ut monet Sophronius sermone de As- sumpt.

Quæ in precibus seruanda. Primo cor mundum.

Eccles. 15.

Sophroni.

Sumpt. Quia, inquit, inde tibi promittitur uenia unde & omnibus, ut laudes; per ipsam enim ueniam obtinere potes. Nam & sermo diuinus cum de peccatore ageret in Psalmis, Sacrificium, inquit laudis honorificabit me: protinus addidit, & illic iter quo ostendam illi salutare Dei. ac si dicat, illic iter est laudis ad aeternam salutem, propterea quia iter salutis nostra in laudibus est Saluatoris. Hortor vos in hac sacra solemnitate Genitricis Dei Marix nolite cessare laudibus. Hæc ille.

Secundo, attende & cum animi euagatione, sed non animo attento, & magno cum affectu, ac deuotione eas persoluamus præfat enim preces paucas cum deuotione, quam sine ea multas effundere: legitimus enim

Spec. ex. expl. Exempli in Speculo Exemplorum dist. 9. n. 116. quandam Virginem religiosam 150. salutaciones Angelicas, cum totidem uenijs minus digna deuotione quotidie Deiparæ offerentem, & ab eadem admonitam acceptius sibi fore, si quinquaginta salutaciones cum suis uenijs cum animi affectu, & attentione, quam si multas negligenter, & sine deuotione persolueret.

Non facile omittenda. **Deipara Thomæ à Chempis** consuetas preces omittenti amplexu denegat. Tercium, quæ semel Virgini offerenda proponimus, non facile, & quauis occasione sunt negligenda, sed constanter retinenda. Idem enim Thomæ à Chempis religioso homini, & integerrimo cum esset Iuuenis solitas ad Virginem preces omittenti, per uisam Virgo amplexum, quo alios dignata fuerat denegauit, quas postea quotidie diligentissime exsoluit. Quod exemplum habetur in spec. exempl. dist. 10. num. 7.

Assuetas erga B. **Virg. preces** non omittet. **S. Edmund.** S. Joannes monitus. **Vincens.** in Spec. histor. **Surius.** S. Edmundus postea Cantuariensis Episcopus cum studijs operam daret, orationem illam: cuius initium est: *O Intemerata*, in honorem Dei Genitricis, & S. Ioan. Euangelistæ quotidie reuerenter dicere solitus, aliquando studiorum occupatione illius dicendæ oblitus est: proxima nocte B. Joannes ei apparens, cum serula immanem, & lethalem ictum minitari uisus est, sed mox placatus, blandè & familiariter eum admonuit, ne precationem illam unquam omitteret. hæc ex uita eiusdem cap. 11. apud Surius 16. Nouembrii, & apud Vincentium Belascensem lib. 31. cap. 73.

Quamuis etiam iustis de causis, obedientiæ præsertim, & charitatis, si omittamus preces, vel alia pietatis opera, quæ ex priuata deuotione præstamus, modo id quod in nobis est facientes alia ratione compensare studeamus, id Virgini non est ingratum: nam in spec.

Exempl. dist. 7. num. 37. ex illustribus uiris Ordinis Cisterciensis narratur de quodam Fratre eiusdem Ordinis in nocte Assumptæ extra Monasterium in grangijs ouium custodiam ex obedientia relicto, qui libentissimè in monasterio diuinis laudibus, una cum alijs eiusdem monasterij religiosi interfuisset: hic audito ad matutinum signo, ad plagam cœli, qua monasterium situm erat conuersus, omni affectu salutationem Angelicam (neque enim alias Virginis preces notat) sæpius cum suis uenijs repetens reliquam noctis, & diluculi partem sine tædio in agro tranlegit: de quo S. Bernardus per reuelationem spiritus edoctus, mane illud in sermone ad fratres dixit: *Scire, inquit, uos uolo unum ex Fratribus, quem obedientia hac nocte sub die in iylis sanctæ festiuitatis gaudia celebrare cogit, tam deuotum, tam festiuum Domina nostræ matutinarum exsoluisse fructum, ut nullius quantacumque suspensa contemplatio seu in omnia deuotio ipsius deuotioni, quam non ultra contemplationis sublimitas sed submissa sanctæ simplicitate humilitas efficit, præferri posuerit. hæc ibi.*

Narrat etiam Cæsarius lib. 7. c. 52. in monasterio Hemmenrode Ordinis Cisterciensis conuersum quendam nomine Hermammem, cum post Completorium in stato suo quiesceret, & subito recordaretur se unam horam, quam in honorem Virginis decantare solebat, propter diurnas occupationes distulisse, & ex obliuione neglexisse: è strato exiisse, ut uel eo tempore illam recitaret. Mira dignatio, Dei Genitricis repente ei astans, & labores eius misserata, iussit, ut quiesceret, uoluitque pro eonelectam horam supplere, hæc serè ad uerbum ex Cæsario.

Et in 3. part. Chron. S. Francisci lib. 2. cap. 36. quidam Frater Iuuenis, Virginis studiosus, quotidie coronam eiusdem deuotè recitare solitus, semel propter hospitum multitudinem, quibus excipieodis occupatus fuerat, ualde defatigatus cepit uespere eandem recitare: attamen uel inuicis somno oppressus fuit: uerùm à benignissima Virgine, & ab Angelis, ut melius quiesceret, in strato ita ut erat dormiens deponitur; qui ex pergelactis audiuit à Virgine sibi gratum fuisse cum sua deuotione charitatis opus, quod exercuerat. Ex eadem quoque 3. part. Chron. Sancti Francisci libro 6. cap. 31. Frater Thomas Caponus nobilis Florentinus Ordinis Minorum cum propter multam occupa-

Occupationes quibus ministrans fratribus di-
stentus fuerat, solitas preces antequam cibum
sumeret, recitare non potuisset, in templum ad
Aram Virginis Annuntiatae eas recitaturus se
construxit, verum ex Deiparae imagine vox ad
eum facta est, qua iubebatur ad mensam cum
alijs accedere, & post cibum precum pensum
persolvere; cum bona eius voluntas ipsi acce-
pta esset, quippe qui obedientia, & charitate
impeditus fuerat.

Ceterum de ijs, quae ad Virginis inuocatio-
nem spectare diximus, singillatim aliquid pro-
feramus.

MISSAE DE DEIPARA,
suum gratia.

Primo igitur missae, quae de Virgine ce-
lebrantur eidem Virgini gratiae in pri-
mis sunt, licet enim ex sacro Concilio Tri-
dentino sess. 22. cap. 3. cum in honorem sancto-
rum missae celebrantur, soli Deo Sacerdos sa-
crificium offerat; tamen Deo de illorum victo-
rijs gratias agens, eorum patrocinia implorat,
& ideo apud Sanctos vim habent maximam.
Deiparam vero missis, quae de ea dicuntur, de-
lectari his exemplis probatur. Legimus apud
Caesarium libro 7. exempli, cap. 4. quendam Sa-
cerdotem, nullam aliam, ut verbis eius utar,
scientem missam, nisi de Beata Virgine, de ea
quotidie celebrantem, a sancto Thoma Can-
tuariensi fuisse suspensum. cumque pro-
pterea Sacerdos ille animi angustia praemere-
tur, & simul etiam egeret, iugiter eandem Vir-
ginem inuocabat; quae eidem apparens, ad
sanctum Thomam missi, suoque nomine, ut
officium suum restitueret, dicere iussit. cui
ius rei signum dedit, quia tali hora, & loco
eundem sanctum Thomam in cilicio resarci-
endo ipsa Virgo adiuuerat. quo audito S.
Thomas fidem Sacerdoti habuit, eique praec-
cepit, ut in posterum de beata Virgine tan-
tum celebraret, atque pro se oraret. hoc exem-
plum refert etiam sanctus Antoninus 4. part.
tit. 13. cap. 2. §. 2.

Simile exemplum Vincentius Beluacensis
in Speculo historiali libro 7. cap. 113. narrat.
Nec dissimile est illud, quod affert Caesarius
libro 7. cap. 5. de Sacerdote quodam Idiota,
qui cum esset vicarius cuiusdam Pastoris, seu
Parochi, & missam de beata Virgine, in Domi-
nica infra octauam Epiphaniae celebrasset,
quod eius diei officium ignoraret, eaque de

causa a Pastore eiectus propter suam paup-
tatem egeret: iussu Beatae Virginis, quae Pasto-
ri minaciter praecipit, ut Cappellatum suum
restitueret, in eandem Ecclesiam iterum est
admissus.

7. Nec silentio praeteribo insigne miraculum,
quod de eadem Missa Deiparae a Caesario lib.
7. c. 24. describitur his fere verbis; quod quidem
suo tempore euenerat, eratque notissimum.
Anno hoc, inquit, annos cum Ca. holicis contra Al-
bigenses Haereticos fuissent signati & non modicum
ab iisdem Catholicis haeretici illi essent exacerbati,
duo honesti Clerici per terram illorum transseun-
tes, cum Ecclesiam vidissent in via desolatam, ac
vnu alteri, Sabbatum est intramus Ecclesiam
hanc, dicamus missam in honore Dominae nostrae
(portabat enim sacrum librum, calicem & inuenta
sacerdotalia) Antequam esset missa completa haere-
tici proditi sunt, qui armata manu intrantes, &
Sacerdotem de Ecclesia trahentes, linguam eius
radicibus absciderunt, quem socium cum multo la-
boro Cluniacum aduexit, ac monachus commen-
dauit. Illi vero respectu Catholicis, & Religiosi Sa-
cerdotem Catholicum, & notum propter fidem
Christi, & Genitricis eius honorem tam crudeli-
ter mutilatum deuotè suscipientes, omnem ei hu-
manitatem exhibuerunt. in nocte vero Epiphaniae
cum solennes decantarentur vigiliae, baculo parie-
tem pulsans ministros vocat, in Oratorium se de-
portari velle signat: deducitur, & ante altare quo-
dam consistens misericordiae matrem ipsa mentis
deuotione inuocat. At illa eidem apparuit, carnem
linguae formam habentem in manu tenens, re-
spondit orans: Quia propter fidem filij mei, & ho-
norem mihi exhibitum lingua tua priuatus es, ec-
ce nonam tibi restituo, aperi ergo os tuum, & di-
gitu ori eius immittis radicem linguae praecisa eadem
carnem coniunxit, sicq; disparuit. Qui mox in lau-
dis vocem erumpens, clara voce cum Angelo cla-
mauit, Ave Maria gratia plena, usque ad finem;
quam salutationem crebro repetebat. Stupentes
accurrerunt ministri, & de Choro Monachi de
tanto miraculo Deum, eiusq; Genitricem glorifi-
cantes. Ille accepti beneficii non immemor, in eod-
em caenobio factus est monachus. cum autem Ioannes
Scholaasticus Xantensis circa idem tempus in Pro-
uincia Albigenisium cum exercitu Catholicorum
esset, audiens de tanto miraculo in reditu Cluni-
acum adijt, & dictum monachum conuenit, ac ab
eodem rem gestam audivit, viditq; linguam, qua
reliqua carne erat candidior, & in loco praecisionis
seruabat cicatricem, cuius miraculi testis est uni-

aduersus
mesur.

Caesarius.
Sacerdoti
sacrum Dei
para celo-
branti abo-
scissa ad
haereticis
lingua per
eam resti-
tuitur.

Luc. 6.

Ioan. Scho-
lasticus
Xantensis.